

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה, תשכ"ב-1962 *

תיקון סעיף 3

1. בסעיף 3 לפקודת מס הכנסה¹ (להלן – הפקודה), בסופו, יבוא:

- “(ג) (1) אדם שקיבל סכומים מפדיון של מניות הניתנות לפדיון שהוצאו על ידי חברה ללא תשלום, וכן אדם שקיבל מפדיון של מניות הניתנות לפדיון סכומים העולים על הסכום ששולם בעדם לחברה, יהיה חייב במס בשיעור של 35% על אותם סכומים גם אם הוא פטור ממס או ששיעור המס שהוא חייב בו נמוך מ-35%;
- (2) החברה המשלמת תנכה את המס בעת תשלום הסכומים כאמור בפסקה (1) ותשלמו לפקיד השומה תוך שבוע ימים מיום התשלום בצירוף דין-וחשבון;
- (3) הסכומים כאמור בפסקה (1) ששולמו על ידי החברה לא יינתנו כניכוי לפי הסעיפים 17, 127 ו-128.”

2. סעיף 1 יחול על מניות שהוקצו מיום ט"ו בניסן תשכ"א (1 באפריל 1961) ואילך.

תחולה

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"א באדר ב' תשכ"ב (27 במרס 1962); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 505, תשכ"ב, עמ' 150.
1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

חוק מילווה קליטה (הארכה), תשכ"ב-1962 *

1. בחוק זה –

הגדרות

- (1) תהא לכל מוגז המשמעות שיש לו בפקודת מס הכנסה¹ (להלן – הפקודה);
- (2) "המס הקובע" – המס שאדם חייב בו לשנת 1962, לרבות המס על ריווח הון, אך למעט –
- (א) מס על הכנסה שלגביה ניתנת הגנה ממס לפי סעיפים 11 ו-13 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"א-1950,² והסעיפים 46, 47 ו-50 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט-1959;³
- (ב) מס על הכנסה מריבית או מדיבידנד שלגביה ניתנת הגנה לפי כל דין;
- (ג) מס שתושב-חוץ חייב בו על הכנסתו מהמקורות המפורשים בפסקאות (4) ו-(5) לסעיף 2 לפקודה;

אלא שלגבי יחיד הפטור מהגשת דו"ח על פי צו לפי סעיף 134 לפקודה, יראו את סכום המס שנוכה מהכנסתו לפי סעיף 164 לפקודה כמס הקובע, כל עוד לא נקבע סכום אחר בשומה שנערכה על פי בקשה שהגיש עד יום י"ג בתשרי תשכ"ד (1 באוקטובר 1963).

* נתקבל בכנסת ביום כ"ב באדר ב' תשכ"ב (28 במרס 1962); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 507, תשכ"ב, עמ' 162.
1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.
2 ס"ח 41, תשי"א, עמ' 129.
3 ס"ח 293, תשי"ט, עמ' 234.

2. אדם יהא חייב במילווה למדינה שיוקדש לקליטת העליה (להלן – המילווה), כשיעור של 12% מהמס הקובע.
3. יחיד שסכום המילווה שהוא חייב בו אינו עולה על 20 לירות יהא פטור ממילווה, ובלבד שאיש ואשה שהמס על הכנסתם מחושב בנפרד לפי סעיף 66 לפקודה לא יהיו פטורים כאמור, אלא אם סכום המילווה ששניהם יחד חייבים בו אינו עולה על 20 לירות.
4. המילווה ייפרע ב-10 שיעורים שנתיים שווים החל משנת המס 1968; אלא שלגבי מי שלא השלים את המילווה עד ליום ט"ו בטבת תשכ"ד (31 בדצמבר 1963), רשאי שר האוצר לקבוע בתקנות מועד אחר לפרעון המילווה, כולו או מקצתו, כשיעורים ובתנאים שיקבע; לענין סעיף זה וסעיפים 6 ו-7, "השלים את המילווה" – לרבות מי ששילם או שנוכה מהכנסתו כאמור בסעיף 8.
5. (א) על סכום המילווה יינתנו תעודות מילווה; שר האוצר יקבע בתקנות את ההוראות והתנאים שיחולו על התעודות, לרבות אלה שיחולו על הוצאתן, סחירתן ופדיונן.
(ב) התעודות יהיו רק על סכום לירות המתחלק לחמש ללא יתרה; ולגבי היתרות יחולו הוראות אלה:
- (1) מי שסכום המילווה שהוא חייב בו עולה על 30 לירות, היתרה העולה על שתי לירות וחצי תעוגל לחמש, ויתרה שאינה עולה על שתי לירות וחצי לא תובא בחשבון, בלי שישתנה בכך סכום המילווה שאדם חייב בו;
- (2) מי שסכום המילווה שהוא חייב בו אינו עולה על 30 לירות, תיפדה היתרה בדרך ובמועד שיקבע שר האוצר בתקנות.
6. (א) בסעיף זה –
- (1) "מדד יוקר המחיה" – כמשמעותו בחוק מילווה בטחון, תשי"ז–1956⁴;
- (2) "מדד יסודי" – לגבי מי שהשלים את המילווה עד יום ט"ו בטבת תשכ"ד (31 בדצמבר 1963) – מדד יוקר המחיה שנתפרסם לדצמבר של אותה שנה; ולגבי מי שלא השלים את המילווה עד לתאריך האמור – מדד יוקר המחיה שנתפרסם לדצמבר של השנה שבה השלים את המילווה;
- (3) "מדד חדש" – המדד שנתפרסם לדצמבר שלפני הגיע מועד פרעונו של חלק פלוני מהמילווה.
- (ב) המילווה יהיה צמוד למדד יוקר המחיה; התברר בעת פרעונו של חלק פלוני מהמילווה כי המדד החדש עולה על המדד היסודי, ייפרע אותו חלק כשהוא מוגדל באופן יחסי לשיעור העליה של המדד החדש.
7. (א) המילווה ישא ריבית בלתי צמודה כשיעור של 4% לשנה – לגבי מי שהשלים את המילווה עד יום ט"ו בטבת תשכ"ד (31 בדצמבר 1963), החל מיום ט"ז בטבת תשכ"ד (1 בינואר 1964); ולגבי מי שלא השלים את המילווה עד לתאריך האמור – החל מיום 1 בינואר של השנה שלאחר השנה שבה השלים את המילווה.
- (ב) הריבית תהיה פטורה ממס חוץ מן המס שינוכה לפי סעיף 161 לפקודה.

⁴ ס"ח 210, תשי"ז, עמ' 8.

8. (א) החייב בתשלום מקדמות לפי סעיף 176 לפקודה ישלם על חשבון המילווה 15% מסך כל המקדמות שהוא חייב בהן לשנת המס 1962, בארבעה שיעורים שווים, הראשון ביום ח' בסיון תשכ"ב (10 ביוני 1962), השני ביום י"א באלול תשכ"ב (10 בספטמבר 1962), השלישי ביום י"ג בכסלו תשכ"ג (10 בדצמבר 1962), והרביעי ביום י"ד באדר תשכ"ג (10 במרס 1963).

(ב) החייב בתשלום מקדמות לפי סעיף 175 לפקודה ישלם על חשבון המילווה 15% מסך כל המקדמות שהוא חייב בהן לשנת המס 1962, בשני שיעורים שווים, האחד ביום א' בסיון תשכ"ב (10 ביוני 1962) והשני ביום י"ג בכסלו תשכ"ג (10 בדצמבר 1962).

(ג) כל אדם האחראי לתשלום הכנסת עבודה או הכנסה לפי סעיף 2 (5) לפקודה, לחדשים אפריל 1962 עד מרס 1963, ינכה ממנה יחד עם המס שהוא חייב לנכות לפי סעיף 164 לפקודה סכום נוסף על חשבון המילווה בשיעור של 12% מהמס שהוא חייב לנכות.

9. במידה שלא נאמר אחרת בחוק זה, יחולו הוראות הפקודה על המילווה כאילו היה חלק מהמס.

10. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל דבר הנוגע לביצועו, ובלבד שתקנות לפי סעיפים 4 ו-5 יהיו טעונות אישור ועדת הכספים של הכנסת.

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה